

Nr. van het vonnis : 2364

Nr. van het Parket : BG.66.97.51-11-KOGP

Nr. van het Repertorium : 2601

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUGGE, ZESTIENDE KAMER, zetelende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken :

IN DE ZAAK, ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie,

tegen :

1.
geboren te op van Belgische nationaliteit,
gepensioneerde.
wonende te

verschijnt niet noch iemand voor hem;

2.
geboren te op van Belgische nationaliteit,
zonder beroep.
wonende te

verschijnt niet noch iemand voor hem;

VERZETTERS bij akten van de heer gerechtsdeurwaarder
met standplaats te in datum van 29 januari 2013 ;

tegen :

het verstekvonnis in hun hoofde uitgesproken door de Rechtbank van eerste aanleg te Brugge, zestiende kamer, op 12 december 2012, welk vonnis aan beiden werd betekend op 15 januari 2013, per aangetekend schrijven (art. 38§1 Gw.);

en dat hen bij verstek veroordeelde hoofdens :

Te op niet nader te bepalen data, van 1 september 2010 (stuk 38) tot en met 10 januari 2011:

DE EERSTE EN DE TWEEDE

om het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering ervan rechtstreeks te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

bij inbreuk op artikel op 4.2.1. 1° a) strafbaar gesteld door artikel 6.1.1. al.1-1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, gecoördineerd bij besluit van de Vlaamse regering op 15 mei 2009, de bij artikelen 4.2.1. en 4.2.15 bepaalde handelingen, hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, zonder voorafgaande vergunning de hiernavolgende bouwwerken verricht te hebben, met uitzondering van onderhoudswerken, het optrekken of plaatsen van een constructie, meer bepaald een houten constructie, in bouwvrije voortuinstrook.

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte: huis, 8 a 87 ca

wijk en nummer van het kadaster:

en de eisenars ervan geïdentificeerd zijnde als:

geboren te

op

en

geboren te

op

beiden wonende te

die de eigendomstitel hebben verkregen krachtens de akte van aankoop verleden op 18/09/2000.

ELK tot :

- het betalen van een geldboete van 100 EUR, na verhoging met 45 decimes gebracht op 550,00 EUR;
- bij niet betaling van de geldboete een vervangende gevangenisstraf van 1 maand;
- de betaling van een vergoeding van 50,00 EUR;
- de betaling van een solidariteitsbijdrage van 150,00 EUR;
- de betaling van de helft van de gedingskosten begroot op elk 76,89 EUR.

Tevens werd aan verzetters bevolen

Over te gaan tot het herstel van de plaats te kadastraal gekend te in de oorspronkelijke toestand door het verwijderen van de houten constructie in de bouwrijpe voortuinstrook, binnen een termijn van 6 maanden vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal treden.

Voor het geval dat de plaats niet in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld binnen de voormelde termijn, de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen van van ambtswege in de uitvoering ervan kunnen voorzien overeenkomstig hetgeen is bepaald in artikel 6.1.46 VCRO.

Tevens werd gezegd voor recht dat op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door de veroordeelden een dwangsom zal worden verbeurd van 125 euro per veroordeelde per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van 6 maanden vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal treden.

Tevens werden de burgerlijke belangen ambtshalve aangehouden voor wat betreft de gebeurlijke vorderingen van niet-vergoede schadelijders, gezien de zaak wat dit betreft niet in staat is (artikel 4 van de Wet van 17 april 1878 houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, gewijzigd door artikel 2 van de Wet van 13 april 2005).

Gelet op de akten van verzet.

Gelet op de oorspronkelijke dagvaarding.

Gezien de stukken van de bundel.

Overwegende dat het verzet reeds ontvankelijk werd verklaard en het eerste vonnis teniet werd gedaan bij vonnis van 20 februari 2013.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de raadsman van verzetters in haar antwoorden en verdediging ter zitting van 20 februari 2013.

Ter zitting van 18 september 2013 verschijnen noch verzetters noch hun raadsman.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

OP STRAFGEBIED

1.

De verzettters zijn eigenaars van een perceel te kadastraal gekend te

Het perceel is gelegen :

- in woongebied volgens het gewestplan (K.B. 7 april 1977)
- binnen het gebied van het BPA 82 goedgekeurd op 23 maart 1994
- binnen het gebied van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse regering dd. 11 december 2009
- binnen de verkaveling nr. (kavel goedgekeurd op 3 mei 1996.

Laatstgenoemde verkavelingsvoorschriften voorzien in open bebouwing, waarbij een bijgebouw is toegelaten in de zone voor koeren en hovingen, op een afstand van 2 m t.o.v. de zijkaveelgrens en aan afstand van 2 m t.o.v. de achterkaveelgrens, met een maximale oppervlakte van 12 m². De voortuinstrook is maximaal 30 % te verhardten.

Op 10 maart 2000 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het bouwen van een vrijstaande woning.

Bij proces-verbaal dd. 10.01.2009 werd vastgesteld dat een houten constructie (carport) van 6,60 m x 6,08 m werd opgericht in de bouwvrije voortuinstrook.

De eerste verzetter verklaart aan de oprichting van de constructie te zijn begonnen na 1 september 2010 waarbij hij er af en toe eens aan heeft gewerkt.

Door de gegevens van het opsporingsonderzoek en door het onderzoek ter terechtzitting is de tenlastelegging in hoofde van de verzettters bewezen.

Het oprichten van de houten constructie is overeenkomstig art. 4.2.1 VCRO vergunningsplichtig.

Op geen enkel ogenblik besohikten de verzettters over een niet-geschorste vergunning voor de uitgevoerde vergunningsplichtige werken.

De feiten worden door de verzettters niet betwist.

De verzettters hebben wetens en willens een manifest wederrechtelijke toestand tot stand gebracht.

Het belang van de gemeenschap bij de naleving van de voorschriften die een goede ruimtelijke ordening beogen, hebben zij in woongebied ondergeschikt gemaakt aan hun persoonlijke belangen. Ongetwijfeld goed wetende dat voor de voorgenomen werken geen stedenbouwkundige vergunning kon worden bekomen, hebben zij deze tot stand gebracht.

Een geldboete zoals hiernabepaald is een passende bestraffing van aard de verzettters te doen inzien dat zij zich in de toekomst dienen te houden aan de decretale voorschriften.

2.

Bij brief dd. 15 juli 2011 heeft het College van Burgemeester en Schepenen van met toepassing van artikel 6.1.41 VCRO, bij het parket de herstellvordering ingeleid.

Zij strekt tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand.

Bij brief dd. 26 april 2011 heeft de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur zich aangesloten bij deze vordering.

Deze herstellvordering werd voorgelegd aan de HRHB die op 17 juni 2011 een eensluidend advies verleende en die akkoord ging met de herstellvordering, zodat voldaan werd aan artikel 6.1.7. VCRO.

Artikel 6.1.41, § 1 VCRO bepaalt :

"Naast de straf kan de rechtbank bevelen de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken, en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren en/of een geldsom te betalen gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen (...)

De herstellvordering wordt ingesteld met inachtneming van volgende regelen :

1° voor misdrijven die bestaan, of onder meer bestaan, uit het verrichten van handelingen in strijd met een stakingsbevel of in strijd met stedenbouwkundige voorschriften aangaande de voor het gebied toegelaten bestemmingen, voor zover daarvan niet op geldige wijze is afgeweken, wordt gevorderd :

- a) hetzij de uitvoering van het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand of de staking van het strijdige gebruik,
- b) hetzij, zo dit kennelijk volstaat om de plaatselijke ordening te herstellen, de uitvoering van bouw- of aanpassingswerken ;

2° voor andere misdrijven dan deze, vermeld in 1°; wordt de betaling van de meerwaarde gevorderd, tenzij de overheid die de herstellvordering instelt, aantoot dat de plaatselijke ordening hierdoor kennelijk op onevenredige wijze zou worden geschaad, in welk geval één van de maatregelen, vermeld in 1°, wordt gevorderd."

Deze bepaling beperkt de beleidsvrijheid van het handhavend bestuur bij de keuze van herstelmaatregel en stelt wat genoemd wordt een "prioriteitsorde" of nog "toewijzingsregels" vast in de opgelegde keuze van herstellvorm.

Het bewezen misdrijf bestaat in het verrichten van handelingen in strijd met de ter plaatse geldende verkavelingsvoorschriften, zoals hierboven uiteengezet.

De aldus te vorderen herstelmaatregel is principieel de betaling van de meerwaarde, tenzij het handhavend bestuur aantoonst dat de plaatselijke ordening hierdoor kennelijk op evenredige wijze zou worden geschaad, in welk geval het herstel in de oorspronkelijke toestand/staking van strijdig gebruik/bouw- of aanpassingswerken kan worden bevolen.

De herstellvorderende overheid toont afdoende aan dat, door het enkel vorderen van het betalen van een meerwaarde, de plaatselijke ordening kennelijk op onevenredige wijze zou worden geschaad.

Het College van Burgemeester en Schepenen wijst ondermeer concreet op het volgende :

"Bij deze verkaveling werd geopteerd om een voortuinstrook te voorzien, waarbij het mogelijk is om de wagen te stationeren op de oprit voor de eigen garagepoort zonder hinder op het openbaar domein.

Verder dient de voortuin bouwvrij gehouden te worden om het globale karakter van de verkaveling met open bebouwing niet voortuin te behouden.

Het stadsbestuur treedt zeer consequent op tegen alle bebouwing in de voortuinen.

De constructie is niet verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening.

De plaatselijke ordening wordt hierdoor op onevenredige wijze geschaad."

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid stelt in haar advies dd. 17 juni 2011 nog :

"Het betreffen in casu voorschriften die dermate gedetailleerd zijn dat ze geen ruimte laten bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening, alsook bepalende voorschriften voor de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening. Een schending van deze verkavelingsvoorschriften heeft tot gevolg dat de goede ruimtelijke ordening manifest in het gedrang komt.

De Hoge Raad stelt dan ook vast dat de geïndiceerde handeling manifest storend is voor de plaatselijke ordening en dat het gedogen van de geïndiceerde handeling door de betaling van een geldsom gelijk aan de meerwaarde de plaatselijke ordening op kennelijk onevenredige wijze zou schaden."

De rechtbank onderschrijft deze stelling.

In acht genomen de hiervoor aangehaalde motieven stuunt de herstellvordering niet op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is. De herstellvordering staat in verhouding tot de ernst van de overtreding.

Verder wordt door de motivering van de herstellvordering door de herstellvorderende overheid aangetoond dat het opleggen van een andere herstellmaatregel dan het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand de plaatselijke ordening kennelijk op onevenredige wijze zou worden geschaad.

De rechtbank ziet dan ook geen reden om de vordering tot herstel zonder gevolg te laten.

De plaats is nog niet in de oorspronkelijke toestand hersteld en er is evenmin een regularisatie overeenkomstig een verleende vergunning.

Het door de herstellvorderende overheid gevorderde herstel van de plaats in haar oorspronkelijke toestand is nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van het misdrijf omschreven in de tenlastelegging een einde te stellen.

Het voordeel voor de goede ordening van de ruimte door het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand weegt op tegen de last die er voor de overtreders uit voortvloeit. Het bestuur heeft uit de correct beoordeelde feitelijke situatie de naar recht en redelijkheid verantwoorde conclusie getrokken. De vordering is niet kennelijk onredelijk.

Kortom, tot de herstellvordering werd beslist door de bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften; het blijkt niet dat deze vordering werd genomen met machtsafwending, machtsoverschrijding of miskemning van enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Zij strookt met de wet.

De stedenbouwkundig inspecteur vordert de niet-nakoming van het bevel tot herstel in de oorspronkelijke toestand te sanctioneren met de verbeurte van een dwangsom.

De verzetters hebben voldoende tijd gekregen om vrijwillig het herstel uit te voeren, wat zij nalieten, zodat terecht de verbeurte van een dwangsom wordt gevorderd bij niet naleving van het bevel tot herstel.

De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van de verzetters om hiertoe zelf over te gaan. Er is geen reden om bij toepassing van artikel 1385bis Ger.W. nog een zekere termijn te bepalen waarna de veroordeelden pas de dwangsom zal kunnen verbeuren.

OM DEZE REDENEN :

Gelet op de hiernavolgende artikelen, door de Voorzitter aangeduid :

artikelen 40, 100 van het strafwetboek;

artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;

artikelen 162, 182, 184, 185, 187, 188, 189, 190, 194, 195 van het wetboek van strafvordering.

alsmede alle overige in de dagvaarding vermelde en hiervoor aangehaalde en bewezen wetsartikelen.

DE RECHTBANK,

Rechtsdoende OP TEGENSPRAAK EN OP VERZET ;

Het verzet werd reeds ontvankelijk verklaard en het eerste vonnis teniet gedaan bij vonnis dd. 20 februari 2013 ;

Opnieuw wijzende ;

Verklaart het verzet ongegrond ;

Verklaart de feiten voorwerp van de tenlastelegging lastens eerste verzetter bewezen en veroordeelt hem uit dien hoofde tot een geldboete van **HONDERD EUR.**

Verklaart de feiten voorwerp van de tenlastelegging lastens tweede verzetter bewezen en veroordeelt haar uit dien hoofde tot een geldboete van **HONDERD EUR.**

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art. 36 van de wet van 07.02.2003, voormelde geldboeten telkens met vijfenveertig decimes verhoogd worden en aldus gebracht wordt op telkens VIJFHONDERD VIJFTIG (550,00) EUR.

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboeten zullen mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van telkens één maand.

Verwijst verzettters tevens elk tot het betalen van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van telkens **ÉÉN EN VIJFTIG EURO EN TWINTIG CENT (51,20) EUR** in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 van het K.B. van 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nummer 131quater (ns) van 31 januari 2013).

Verplicht de verzettters elk om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van **VIJF EN TWINTIG EUR + 50 decimes = telkens 150,00 EUR** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie. (artikel 29 al. 1 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, zoals gewijzigd).

Verwijst de verzetters tevens elk tot het betalen van de helft van de kosten, begroot als volgt :

1. kosten eerste vonnis : 153,78 euro
 2. kosten betekening eerste vonnis : 78,40 euro,
 3. kosten verzet : 2x (25,00 euro + 10%) = 55,00 euro,
- al deze kosten veroorzaakt zijnde door toedoen van verzetters, het verstek aan hen te wijten zijnde.

Beveelt de verzetters over te gaan tot het herstel van de plaats te kadastraal gekend te in de oorspronkelijke toestand door het verwijderen van de houten constructie in de bouwvrije voortuinstrook binnen een termijn van 6 maanden vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal treden.

Beveelt dat voor het geval dat de plaats niet in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld binnen de voormelde termijn de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen van van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien overeenkomstig hetgeen is bepaald in artikel 6.1.46 VCRO.

Zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door de veroordeelden een dwangsom zal worden verbeurd van 125 euro per veroordeelde per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van 6 maanden vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal treden.

Houdt in toepassing van art. 4 V. T. Wetboek van Strafvordering, zoals gewijzigd bij de wetten van 11 juli 1994, 28 maart 2000 en 13 april 2005 ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

Alles wat voorafgaat werd overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen in het Nederlands behandeld.

Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van zestien oktober tweeduizend en dertien.

waar zetelden :

alleesrechtsprekend rechter,
substituut procureur des Konings;
griffier,